

M. J. Varsen: Skønt det næsten synes at skulle gøres til en formastelig Handling, at man tillader sig at øve saglig Kritik over for Lovforslag, der fremkomme fra en vis Side her i Salen, vil jeg dog fremdeles benytte den Ret og Bligt, som jeg mener, at jeg ligesom andre Rigsdagsmænd har, til at hvide mit Bidrag til, at de Sager, der forelægges for os, kunne faa en formaalstjenlig Behandling. Det er gaaet mig under denne Sags Behandling saaledes, at jo mer man har talt om den, jo mere utklar er den bleven for mig. Dette er det tredje Forslag, vi have liggende for os om et Tillæg til Eydendeloven. Først var der det oprindelige Forslag, saa Forslaget til 2den Behandling og nu et helt nyt Forslag til 3dje Behandling. Jeg maa anerkende, at det ærede Udvalgs Flertal har taget Hensyn til adskillige af de Anker, der fremkom ved 2den Behandling. Flertallet foreslaar nu, at de to første Paragraffer af Loven skulle udgaa. Det betyder, at man ikke længere fastholder den Betragtning, hvorpaa Forslaget var bygget tidligere, nemlig, at et Eydende sættes til en Bedrift. Den Betragtning er altsaa opgiven. Nu gaar man ud paa, hvad jeg tillod mig at gøre gældende ved 2den Behandling, at et Eydendeforhold er et Forhold mellem to Personer, Eydendet og dets Husbond, og ikke et Forhold mellem Eydendet og en Bedrift. Jeg anerkender ogsaa, skønt det er af mere formel Natur, at man har ændret Lovforslagets Titel. Som den lød tidligere: Forslag til Lov om Tillæg til Eydendelov af 10de Maj 1854 m. m., mindede den mig om en i sin Tid meget omtalt Piece, der havde til Titel: "Om at rydde Kongen af Bejen m. m." Nu hedder Forslaget eller skal det hedde: Forslag til Lov om Udvidelse af Eydendets Ret i visse Tilfælde. Denne Titel er meget betegnende. Jeg vilde nu ønske, at det Forslag, der ligger for os, virkelig havde Gænge til at udvide Eydendets Ret i visse Tilfælde; men jeg maa atter beklage, at jeg ikke kan skønne, at Forslaget virkelig vil naa det eftertragtede Maa. Jeg vil her indstøve den Bemærkning, at medens Udvalgets Flertal altsaa staar paa det Standpunkt, jeg har hævdet fra først af, nemlig at Eydendet sættes til en Person, Husbonden, og ikke til en Bedrift, saa staar Udvalgets Mindretals Forslag endnu til Dels paa det gamle Grundlag, idet det forudsætter, at Udlæg i den Ejdendom, hvorpaa Eydendet arbejder, kan have til Følge, at Eydendeforholdet afbrydes tidligere end ellers. Det foreskrives jo nemlig i andet Stykke, at Eydendet skal have en ubetinget Ret til at fare, om det vil, den første

almindelige Jordeg, som indtræffer 3 Maanedere, efter at Udlæget er fæstet. Selv om Eydendet er fæstet paa længere Tid, skal det altsaa, naar Udlæget fæstet, have Ret til at bryde Forholdet inden den vedtagne Ejdendets Udløb. Dette kan kun bygges paa den Betragtning, at det til Eydende og sidst dog alligevel er Bedriften, som Eydendet er fæstet til. Der er saaledes, saa vidt jeg kan skønne, en principiel Modsetning mellem Mindretallets Forslag og Flertallets Forslag. Jeg finder selvfølgelig, at Flertallets Forslag her staar paa det rette Standpunkt. Der bliver saaledes, mener jeg, praktisk taget kun Tale om Lovforslagets §§ 3 og 4.

Jeg vil nu først tillade mig en almindelig Bemærkning om det Spørgsmaal, som var oppe ved 2den Behandling, nemlig Spørgsmaalet om denne Lovs tilbagevirkende Kraft, for saa vidt Forslaget bliver gennemført til Lov. Den ærede Ordfører gjorde gældende, at naar det ikke udtrykkelig var sagt, at Loven ikke skulde have tilbagevirkende Kraft, saa havde den det. Men dette er en fuldstændig Misforstaaelse. Naar det ikke udtrykkelig siges, at en Lov, der som denne berører allerede stiftede reelle Rettigheder, har tilbagevirkende Kraft, saa er dermed givet, at den ikke kan indvirke paa Panterettigheder eller andre kinglyse Rettigheder, der ere stiftede inden Lovens Ikrafttræden. Derom kan der efter vor Lovgivnings Grundsætninger og efter alt, hvad der er anerkendt som gældende Ret af alle juridiske Forfattere, som have skrevet om dette Spørgsmaal, ikke disputeres. Da den ærede Ordfører benægtede Rigtigheden af, hvad jeg herom ytrede ved 2den Behandling, vil jeg tillade mig til yderligere Begrundelse af min Udtalelse kortelig at gøre opmærksom paa, hvad f. Eks. M. W. Scheel siger, en juridisk Forfatter, hvis Autoritet er meget stor, saa at hans Ord i mange Tilfælde gælde næsten som en Lov. Han be-

Rettelser.

- Sp. 5086, L. 27 f. n.: „roligere“, læs: „soltbere“.
- 5088, L. 13 f. o.: „end“, læs: „om“.
- 5101, L. 9 f. n.: „Stenografen“, læs: „Stenografen“.
- 5107, L. 3 f. n.: „Sammenligning“, læs: „Sammenhæng“.
- 5109, L. 8 f. o.: „Subbetaling“, læs: „Udbetaling“.
- , L. 14 f. o.: „udbøves“, læs: „udbøjes“.
- , L. 18 f. o.: „kunne“, læs: „kunde“.